

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Bolgar Natalia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2023, în cauza penală în privința lui,

Potînga Nicolai xxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.08.2021 – 29.03.2022;
Instanța de apel: 29.04.2022 – 13.02.2023;
Instanța de recurs: 21.06.2023 – 25.10.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 29 martie 2022, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Potînga Nicolai a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, și cu aplicarea art.art.70 alin.(3), 79 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în centru de detenție pentru minori și tineri.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită sub formă de 4 (patru) luni închisoare, s-a dispus a adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința xxxx, și a fost numită pedeapsa definitivă lui Potînga Nicolai sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 3 (trei) luni, în centru de detenție pentru minori și tineri.

În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare în privința lui Potînga Nicolai, s-a dispus să nu fie pusă în executare, dacă în decurs de 5 (cinci) ani ai termenului de probațiune condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și cu respectarea condițiilor de probațiune își va justifica încrederea ce i-a fost acordată.

În conformitate cu art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, s-a obligat condamnatul Potînga Nicolai să nu-și schimbe domiciliul și/sau loc de reședință fără autorizarea organului competent,

În conformitate cu art.90 alin.(6) lit. f) Cod penal, s-a obligat condamnatul Potînga Nicolai să participe la programele de probațiune.

Control asupra comportamentului condamnatului cu suspendarea pedepsei Potînga Nicolai a fost pus pe seama Biroului de Probațiune Ceadâr-Lunga.

Măsura de reprimare sub formă de declarație de nepărăsire a țării, aleasă anterior pe 30 iulie 2021 în privința inculpatului Potînga Nicolai, s-a dispus să fie considerată ca încetată în

baza temeiurilor de drept la expirarea termenului, prevăzut de art.195 alin.(5) pct. 1) Cod de procedură penală.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Potînga Nicolai pe xxx, aproximativ la orele xx minute, cu încălcarea p.10 subpct.2) lit. a) și p. 14) lit. a) Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, a condus motocicletă de marca „Minsk” cu n/î xxxx pe str. xxxx, fără a avea permis de conducere de categoria respectivă și cu concentrația vaporilor de alcool în aer expirat 0,52 mg/l, ceea ce în conformitate cu art.134¹² alin.(3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Potînga Nicolai au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, de către persoana care nu deține de permis de conducere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către adjunctul interimar al procurorului-șef din cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Ceadîr-Lunga, Bratan Liudmila a depus cerere de apel, prin care solicită casarea sentinței și emiterea unei nouă hotărâri, prin care să-i fie numit lui Potînga Nicolai pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, art.art.70 alin.(3), 79 Cod penal, sub formă de 4 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în centru de detenție pentru minori și tineri. În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită sub formă de 4 (patru) luni închisoare, de adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentinței xxxxx, și a numi lui Potînga Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în centru de detenție pentru minori și tineri.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, pedeapsa numită acestuia este neîntemeiat de blândă, care nu poate asigura atingerea scopului pedepsei, deoarece ea a fost numită fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, precum și de persoana inculpatului. Astfel, în opinia procurorului, instanța neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului Potînga Nicolai pedeapsa extrem de blândă, care nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei.

A menționat că, la numirea pedepsei în privința inculpatului Potînga Nicolai cu aplicarea art.90 Cod penal, instanța nu a luat în considerație persoana inculpatului, faptul că necătând la existența la el a antecedentelor penale nestinse, Potînga Nicolai nu și-a făcut concluzii convenite pentru sine, spre cale corectării așa și nu a stat, și din nou a comis infracțiunea intenționată, aflându-se în perioada de probațiune. Ba chiar și circumstanța, că în privința lui pe rolul instanței de judecată se află prezenta cauză penală, pe inculpatul Potînga Nicolai nicidecum nu l-a oprit, și el a mai comis două infracțiuni intenționate, prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 192¹ alin.(1) Cod penal (în prezent dosare penale se află pe rolul instanței de judecată).

A indicat că, în privința lui Potîngă Nicolai deja a fost numită pedeapsa non-privativă de libertate reală, însă aceasta nu a atins scopurile corectării (reeducării) lui și prevenirii de săvârșire de către el a noilor infracțiuni, ci dimpotrivă, că i-a născut sentiment de nepedepsire.

A mai relevat că, numirea în asemenea circumstanțe a pedepsei penale în privința lui Potînga Nicolai nu va asigura în întregime măsuri cu impact de educare asupra condamnatului, nu va putea asigura restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat. Prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Potînga Nicolai și atingerea scopurilor pedepsei penale, prevăzute de art.art.2, 61 Cod penal, pot fi atinse doar prin numirea în privința lui a pedepsei sub formă de închisoare.

A specificat că, conform art.90 alin.(1) Cod penal, la emiterea hotărârii privind condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată este obligată să indice în sentință motivele adoptării unei asemenea hotărâri. Însă, în cazul dat, în sentința judecătorească nu sunt indicate circumstanțe temeinic și suficiente, pe care s-a bazat instanța, făcând concluzia privitor la eventuala corectare a inculpatului fără izolarea acestuia

de societate și inoportunitatea executării de către el a pedepsei sub formă de închisoare în instituție penitenciară pentru săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează.

A considerat că, hotărârea emisă de instanță cu privire la numire inculpatului Potînga Nicolai a pedepsei definitive în baza art.90 Cod penal, sub formă de închisoare cu suspendare condiționată este destul de blândă și nicidecum nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale, pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2023, a fost respins apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a invocat că, prima instanță a dat apreciere justă încadrării faptelor comise de inculpatul Potînga Nicolai, vina căruia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, nu se contestă și se confirmă prin materialele cauzei, la fel prin probele dobândite atât în cadrul urmăririi penale, cât și prin cele constatate în ședința de judecată a primei instanțe.

Instanța de apel a menționat că, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, totalității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța just a analizat probele prezentate de partea acuzării de stat precum că, inculpatul Potînga Nicolai a comis infracțiunea ce i se incriminează, ceea ce nu a impus instanța să aibă dubii în veridicitatea acestora și care au fost puse la baza învinuirii și corect l-a recunoscut pe inculpatul Potînga Nicolai ca vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

A considerat neîntemeiat argumentul părții acuzării privitor la blândețea sentinței, deoarece pedeapsa stabilită de instanță corespunde legislației în vigoare.

A relevat că, nefiind de acord cu sentința primei instanțe, partea acuzării a considerat că hotărârea emisă de instanță privind numirea inculpatului Potînga Nicolai a pedepsei definitive în baza art.90 Cod penal, sub formă de condamnare condiționată a executării pedepsei, este destul de blândă și nicidecum nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Acest argument al procurorului este considerat unul eronat, or, infracțiunea este nesemnificativă și a fost comisă de inculpat la vârsta minoră, respectiv statul urmează să întreprindă toate măsuri pentru corectarea acestuia fără închisoare reală.

Instanța de apel a considerat legală sentința primei instanțe în privința aplicării pentru inculpatul Potînga Nicolai a pedepsei sub formă de închisoare prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, a luat în considerare practica CtEDO referitor la orientarea instanțelor de judecată spre aplicarea pedepsei non-privative de libertate. Astfel, în cauza *Varga și alții contra Ungariei din 10 martie 2015 (în special § 105)* instanța de judecată a făcut concluzia, că ”în împuternicirile Curții Europene nu intră a indica statelor modul potrivit căruia urmează să fie organizate sistemele lor politice și privațiunea penală de libertate. Aceste aspecte țin de probleme juridice și practici complexe, care în principiu depășesc funcția juridică a Curții Europene. Totodată, Curtea Europeană în acest context amintește despre Recomandările Comitetului de Miniștri, care îndeamnă statele să contribuie la aceea, ca procurorii și judecătorii cu atât mai des, cu cât este posibil, să folosească alternative pentru închisoare, cu scop de a soluționa chestiunea măririi numărului de deținuți în închisori (*a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea nr.13 a Comitetului de Miniștri*).

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a considerat că, restabilirea egalității și echității sociale, încălcate de inculpatul Potînga Nicolai prin săvârșirea infracțiunii, în comiterea căreia el a fost recunoscut ca vinovat, ținând cont de comportamentul ultimului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării celui vinovat, luând în calcula vârsta și persoana ultimului, gravitatea infracțiunii comise, consecințe survenite și scopul pedepsei, poate fi obținută prin aplicare în privința inculpatului Potînga Nicolai a pedepsei sub formă de închisoare cu aplicarea art.90 Cod penal – condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei. Anume asemenea pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, raportând cu infracțiunea comisă de inculpatul

Potînga Nicolai, iar pedeapsa numită inculpatului este capabilă să exercite funcția și să corespundă scopului în contextul nivelului de pericol social al infracțiunii comise de inculpat, precum și persoanei ultimului.

Argumentele privind neechitatea și blândețea pedepsei numite, instanța de apel le-a considerat ca nefondate, deoarece chestiunea privitor la pedeapsă a fost soluționată de instanță cu respectarea cerințelor art.art.61, 75 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, date personale ale lui Potînga Nicolai, fiind luate în considerare următoarele circumstanțe: existența circumstanțelor ce atenuază răspunderea și lipsa circumstanțelor ce agravează răspunderea, a comis infracțiunea la vârsta minoră.

Concomitent cu acest fapt, instanța de apel a menționat că, în hotărârile sale Curtea Europeană privind Drepturile Omului indică, că ”Închisoarea este o măsură atât de aspră, încât poate fi justificată doar atunci, când alte măsuri, mai puțin aspre, au fost apreciate ca insuficiente pentru apărarea interesului personal sau public, ce necesită ținere sub strajă. Este insuficient ca închisoarea să corespundă dreptului intern; trebuie de asemenea ca aceasta să fie necesară după circumstanțele cauzei” (*Witold Litwa vs. PoLand (cererea nr.26629/95, hotărârea din 04 aprilie 2000, § 78)*).

Instanța de apel a menționat că, cerința privind numirea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare, nu este bazată pe prevederile legislației penale. Mai mult, în apelul depus, apelantul nu a invocat nici o circumstanță, care *nu ar fi permis* instanței de judecată să aplice în privința inculpatului Potînga Nicolai pedeapsa sub formă de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea termenului de probațiune.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele precum că, în sentința judecătorească nu sunt indicate circumstanțe suficiente și plauzibile, pe care instanța s-a bazat, făcând concluzia privitor la posibilitatea corectării inculpatului fără izolarea acestuia de societate și inoportunitatea ispășirii de către el a pedepsei sub formă de închisoare în instituție penitenciară pentru comiterea infracțiunii ce i se incriminează, deoarece din conținutul sentinței atacate rezultă că, prima instanță la numirea inculpatului a pedepsei sub formă de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei a luat în considerație toate circumstanțele infracțiunii comise, comportamentul inculpatului, vârsta și persoana lui, căința sinceră a inculpatului în fapta comisă, ceea ce în opinia colegiului va asigura atingerea scopului pedepsei.

În baza celor expuse, instanța de apel a considerat neconcludente concluziile apelantului în partea pedepsei propuse sub formă de închisoare reală. Instanța de apel a reținut că, pedeapsa numită inculpatului Potînga Nicolai de prima instanță în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.85 Cod penal, corespunde pe deplin sancțiunii articolului în baza învinuirii înaintate inculpatului, reieșind din circumstanțele cauzei, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 Cod penal), și este proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, și va oferi posibilitatea corectării și reeducării celui vinovat, luând în calcul principiul umanismului legii penale, prevăzut de art.4 Cod penal și prevederile art.61 Cod penal, precum și pentru atingerea scopurilor pedepsei penale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

Astfel, reieșind din circumstanțele menționate, instanța de apel a relevat dezacordul cu argumentele părții acuzării, invocate ca temei pentru casarea sentinței atacate și necesitatea emiterii deciziei privitor la numirea inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare reală.

Instanța de apel a conchis că, nu pot fi reținute alegațiile procurorului precum, că ... *ba chiar și circumstanța, că în privința lui pe rolul instanței de judecată se află prezenta cauză penală, pe inculpatul Potînga Nicolai nicidecum nu l-a oprit, și el a mai comis două infracțiuni intenționate, prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b, 192¹ alin.(1) Cod penal (în prezent dosare penale se află pe rolul instanței de judecată)*, precum și faptul, că ... *conform raportului prejudiciar despre persoana inculpatului minor Potînga Nicolai, întocmit de Biroul de probațiune Ceadîr-Lunga, perspectivele de reintegrare în societate îi sunt minime, deoarece*

circumstanțele menționate nu constituie temei pentru a numi o pedeapsă mai aspră, și urmează a fi întreprinse măsurile prevăzute de lege, pentru corectarea inculpatului fără închisoare reală.

Instanța de apel a constatat că, pedeapsa stabilită inculpatului Potînga Nicolai este echitabilă, corespunde scopurilor și sarcinilor de numire a pedepsei penale, iar careva temeiuri de a interveni pentru a schimba pedeapsa stabilită, nu se identifică.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Bolgar Natalia, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudicare.

5.1. În motivarea recursului procurorul invocă că, fără a pune la îndoială concluziile instanței de judecată privind vinovăția inculpatului Potînga Nicolai și calificarea acțiunilor acestuia, consideră că a fost aplicată nejustificat pedeapsa mai blândă decât cea prevăzută de lege, care nu va atinge scopul pedepsei, deoarece a fost aplicată fără a se ține cont de toate circumstanțele cauzei, precum și de persoana inculpatului Potînga Nicolai. Astfel conform prevederilor pct.3 Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Susține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Potînga Nicolai cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au ținut cont de persoana inculpatului, de faptul că, în pofida antecedentului penal nestins, Potînga Nicolai, condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune nu a făcut concluziile necesare pentru sine, nu s-a corectat și iarăși a săvârșit infracțiune intenționată. Este evident, că în privința lui Potînga Nicolai a mai fost stabilită pedeapsă non privativă de libertate, însă aceasta nu și-a atins scopul de corectare (reeducare) și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni ci, dimpotrivă, i-a creat sentiment de impunitate (de nepedepsire).

Menționează că, potrivit Raportului privind persoana inculpatului minor Potînga Nicolai, întocmit de Biroul de probațiune Ceadâr-Lunga, perspectivele de reintegrare a acestuia în societate sunt minime. Aplicarea în privința lui Potînga Nicolai a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în astfel de circumstanțe, nu poate să asigure pe deplin influența și răstrângerea măsurii educative asupra persoanei condamnate, nu poate asigura restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului. Prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către Potînga Nicolai și atingerea scopului pedepsei penale prevăzute la art.art.2 și 61 Cod penal, pot fi realizate doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, se constată că procurorul face referință la erorile prescrise la art.427 alin.(1) pct. 10), Cod de procedură penală, concretizate prin faptul că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Completul de judecată reține că temeiul invocat de recurent și motivele specificate în susținerea acestuia, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Prin prisma temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, Completul de judecată atestă că procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Potînga Nicolai, în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, considerând că decizia este neîntemeiată în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, însă analizând decizia instanței de apel, Completul de judecată constată că criticele invocate de către partea acuzării nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului din următoarele considerente.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, Completul de judecată statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei și criteriile de individualizare a pedepsei (art.7, 75 alin.(1) Cod penal).

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă, or, aceasta este echitabilă și proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor ușoare fiind minor și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei, precum și lipsa circumstanțelor agravante.

De asemenea, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art.90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Potînga Nicolai pe o perioadă de probațiune de 5 ani, motivare pe care completul de judecată o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Completul de judecată menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

În acest context, Completul de judecată reține că, instanța de apel individualizând pedeapsa stabilită inculpatului Potînga Nicolai a ținut cont de prevederile legale și a motivat aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță.

Așadar, Completul de judecată atestă că pedeapsa numită inculpatului Potînga Nicolai este una corectă, fiind în corespundere cu prevederile art.art.7, 61, 75, 85 alin.(1) Cod penal, iar argumentele invocate de procuror poartă un caracter subiectiv și formal, acestea fiind obiectul judecării în instanța de apel, concluzia fiind una legală, întemeiată și absolut motivată, și decizia instanței de apel corespunde prevederilor art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

Completul de judecată constată că argumentele din recursul declarat de către de către procuror sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor prevăzute la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs conchide că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei atacate prin prisma celor invocate, recursul declarat de către procuror fiind neîntemeiat și urmând a fi respins.

7. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Bolgar Natalia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2023, în cauza penală în privința lui *Potînga Nicolai xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie